

Сценарій свята «Стрітєння»

Ведуча 1. Діти, сьогодні незвичайний день. Саме сьогодні, 15 лютого, Зима з Весною зустрічається, змагаються між собою. Якщо Зима переможе, то довго ще буде холодно, а якщо Весна візьме верх, то поверне на тепло.

Ведуча 2. Колись в давнину наші дідусі та бабусі відзначали це свято і називали його Стрітєння.

Ведуча 1. На Стрітєння сонце повертає на літо; часто буває так, що в один день може зранку мести завірюха, мороз, а після обіду вже виглядає сонечко і весело посилає свої промені на землю. І взагалі, діти, місяць лютий дуже вередливий.

1. Третій місяць звали лютий,

А лютує він тому,

Що на світі довго бути

Не доводиться йому.

2. Хоче лютий, щоб на світі

Панувала вік зима,

Та поволі сонце гріти

Починає крадькома.

3. Довгі дні, короткі ночі.

Бульк – уже й струмок тече,

Лютий враз як зарегоче-

Знов морозом припече.

4. На землі вже крок по кроку

Йде весна, веселий час

І розгніваний до строку

Лютий геть тіка від нас.

5. Під крилом весняної зорі,

Слухаю дитинства свою казку.

І Стрітення вже на горі

Будить з ласкою свою безсмертну Мавку.

6. І знову починається весна.

Так як було це в неоліті

Лиш перша брунька вибухне на вітті,

І знову починається весна.

7. І знову починається життя

Шалено, швидко крутиться земля,

І вже відносно стали більші ми

В природі, у садках і на полях

Кінчається симфонія зими,

І знову починається краса.

(Входить господиня)

Господиня. Спасибі, Господи,

Що дав дожити нам до Стрітення Юного ,

Бо приходить весна і воскресає природа,

Весь наш грішний люд, грішні душі.

І щасливий той, у кого є маленький клаптик літа серед такої лютої зими.

Веснянка «Ку-ку»

Ведуча 2. Десь у глибині пам'яті, в золотому тумані весни виринають напівзабуті образи з казкової країни, де квіти ніколи не відцвітали.

Ведуча 1. І стояла вічна весна, вічне тепло, що переливалося через вінця.

А весна, мов людській мрії,

Що відроджують тепло.

І душа крізь снігові

Чує радості крило.

Ведуча 2. Стояла я і слухала весну,

Весна мені багато говорила,

Співала пісню дзвінку, голосну,

То знов таємно-тихо шепотіла.

(Звучить щебет жайворонка, мелодія сопілки)

8. Може б хто послухав казки

Ось послухайте панове

Тільки вибачте ласкаво,

Що не все в ній буде нове.

9. Так чого нам, люди добрі,

За новинками впадати?

Може, часом не завадить

І давніше пригадати.

10. Хто нам може розповісти

Щось таке цілком новеє,

Щоб ніхто з нас не відмовив:

Ей, вже ми чували сеє!

Ведуча 1. Прийшло до нас Стрітення

І воскресає весь край...

Інсценізація уривка із драми « Лісова пісня» Лесі Українки

(Виходить мавка, розправляє руки і проводить долонею по очах.)

Мавка. Ох, як довго я спала!

А хто мене розбудив?

Либонь весна...

Весна ще так ніколи не співала, як тепер. Чи то мені снилося.

(хтось грає на сопілці)

Ні...стій...Ба! Чуєш? То весна співає?

(виходить Лукаш із сопілкою і хоче надрізати ножем березу. Мавка кидається і хапає його за руку)

Мавка. Не руш! Не ріж! Не убивай!

Лукаш. Та що ти дівчино? Чи я розбійник?

Я тільки хотів собі соку вточити з берези.

Мавка. Не точи! Це кров її.

Не пий же крові з сестроньки моєї!

Лукаш. Березу ти сестрою називаєш?

Хто ж ти така?

Мавка. Я-Мавка лісова.

Лукаш. *(придивляється до неї)*

А, от ти хто? Я від старих людей про мавок чув не раз, але Ще зроду не бачив сам.

Мавка. А бачити хотів?

Чи ж гарна я тобі?

Лукаш. Хіба ж я знаю.

Мавка. Чому ж свого не можна запитати?

Он бачиш, там питає дика рожа:

«Чи ж я хороша?»

А ясен їй киває в верховітті:

«Найкраща в світі»

Лукаш. А я й не знав, що в них така розмова.

Я думав-дерево німе, та й годі.

Мавка. Німого в лісі в нас нема нічого.

Лукаш. Чи ти то все отак сидиш у лісі?

Мавка. Я зроду не виходила ще з нього.

Лукаш. А ти давно живеш на світі?

Мавка. Справді, ніколи я не думала про те...*(задумується)*

Мені здається, що жила я завжди...

Лукаш. Як ти говориш *(заслухавшись)*

Мавка. Твоя сопілка знає кращу мову.

Заграй мені...*(слухає, як Лукаш грає веснянку)*

Лукаш. Твій світ прекрасний! А весна ж яка!

А знаєш, як люди її стрічають, як діти веселяться!

Ходімо ж погуляймо, помилуємось надходженню краси. Ходімо в світ. А онде люди! Готуються усі стрічати весну. Ходім і ми. *(весело побігли, звучить весняна мелодія)*

Ведуча 2. Весна – це всевладна надія на щастя, яке зникає. Але обов'язково повертається до людини крізь будь-яку зимову журу.

Ведуча 1. Напевно, в цей час під звуки Лукашевої сопілки весна йде назустріч зимі. І прокидається все від сну, і повертається все до життя навкруги.

Ведуча 2. Ось серед снігу зашелестіла кучерявим листом береза, а тьмянний зимовий день змінюється світлою місячною весняною ніччю.

(Заходить господиня)

Господиня. Ви чуєте, б'ють церковні дзвони! Сповідують людям, що прийшло Стрітення-зустріч весни!

(Заходять діти)

Діти. Слава Ісусу Христу!

Господиня. Навіки слава! А звідки то ви?

Діти. З церкви йдемо. Свічечки посвятили.

Господиня. Добре, що ви про це пам'ятаєте! Отож, дітоньки, сідайте і пригощайтеся. Дітки, пора року весна несе нам Стрітення, бо весна вірить у сонце радісне причастя. А що ви знаєте про це?

Хлопчик. Мені бабуся розповідала, що за сивої давнини це свято звалось Зимобор, Гроловиця. Кожен господар обов'язково готував власну «громничку»- свічечку й ніс на посвяту, щоб весняна повінь не пошкодила посівам і мороз дерев не побив.

Господиня. Саме в цей день святити воду, цій воді приписували магічні властивості. Вона допомагала при хворобах, що їх пророчило погане око.

А які народні повір'я про Стрітення ви знаєте?

Хлопчик. Коли на Стрітення півень води під порогом нап'ється, то в травні віл напасеться.

Дівчина 1. На Стрітення капає зі стріх, то в липні так капати буде мед.

Дівчина 2. Українські дівчата розпочинали обряд закликанням весни.

Благослови, мати!
Весну закликати,
Весну закликати,
Зиму проваджати;
Зимоньку в візочку,
Веснонька в човничку!

Хлопчик 2. Після цього дівчата йшли на високу гору за село, до річки, лісу викликали птахів із вирію. Для цього дівчата випікали печиво у формі птахів- жайворонків, голубів, журавлів. А потім ходили з ними по селу і закликали

Дівчинка 3. Ой, ти, пташко сизокрила,

Ой, ти, пташко мила,

Полети за синє море,

За високі гори,

Одімкни там весну-красну

Срібними ключами,
Хай скоріш вона прилине-
Тут зима її зустріне.

Господиня. Закликали птахів-і птахи прилетіли. А тоді треба було звернутися до сонечка, щоб воно вийшло, щоб краще гріло, щоб розтанули сніги, зазеленіла трава і зацвіли квіти

Співають пісню «Вийди, вийди, сонечко»

Сонечко. Добрий день ,діти!

Хлопчик З. Здрастуй, любе Сонечко.

Скажи нам, Сонечко, чи не зустрічало ти весни?

Сонечко. Зустрічало. Весна ген за високими дубами квіти, трави розвіває
І сюди вже повертає.

Хлопчик З.Давайте підемо і скоріше покличемо весну сюди.

(Хлопчик і сонечко виходять)

Господиня. Прислухайтесь, діти, весна вже зовсім близько.Пора нам кликати її до себе: « Весно,весно, весно-красна, прийди до нас!»

(Заходить хлопчик, Сонечко і Весна)

Весна. А ось і я , Весна-красна,

Куди ступлю-сонце сяє,

Усе навколо оживає.

А ще пробуджую від сну я нашу землю чарівну.

Пісня

Зима. Я іду, іду. Снігу намету(*із-за куліс*)

Ой, ой, та це ти, Весно? Ми ще подивимось, хто з нас сильніший!

Насуплю я брови-

І вітер холодний повіє,

Усе захолоне, рятунку нема,

Під снігом замре, заніміє!

Весна. А я засміюся-

І сонце ласкаве засяє.

Прокинуться луки, ліси і поля-

Усе розцвіте, заспіває.

Пісня «Ой, минула вже зима»

Ведуча 1. Веснонько, Зимонько! Не сперечайтесь. Ви обидві хороші, але сьогодні такий день, що всі мусимо зустрічатись.

Дівчина 4. А тим часом сонечко піднімається все вище і вище, сніг уже давно зійшов, на горбках підсохло так, що можна ступати босими ногами. Зима відступає. Але треба її прогнати зовсім. А як?

Дівчина 5. Мерщій, друзі, на майдан,

Там людей зібралось,

Будуть вони веселитись,

Співати ще й мороза проганяти.

Господиня. Та не забудьте свічечки і хліб узяти.

Дівчинка 6. Запалимо свічечки, щоб горіли,

Щоб вогненні блискавиці, щоб гучнії громовиці

Наших осель не спалили.

(3 дівчинки беруть рушники і вішають на дерево)

Дівчина 7. Підвісимо рушники,

Щоб родили вишні,

Щоб яблуні і груші

Були врожаєм пишним.

Дівчинка 8. Весно-красна, прилети,

Нам гостинець принеси:

Старим дідам по люльці,

А бабам по хустці,

А жіночкам по серпу.

Дівчина. Чоловікам по візочку

Хлопчик. А дівчатам по віночку,

Дівчина. Хлопчикам по батіжку,

Всі. Усім дітям по яблуку.

Дівчинка 9. Бери, Веснонько, ключа,

Одімкни землю,

Зігрій її сонцем,

Освяти травцю,

На буйнеє жито,

Натеплее літо.

(Дає ключ Весні)

Хлопчик 4. Іди, Зимонько з піснями,

А повертайся після осені з снігами.

Прийми від нас калач смачний,

А на згадку обруч дорогий.

(Дівчинка і хлопчик вручають калач на рушнику)

Ведуча 2. Ну, Зимонько-сестрице, прийшов час і тобі вирушати в дорогу, в далекий північний край, де морози і сніги.

Зима. Що ж прощайте, милі діти,

Прощай і ти весно, твоя взяла,

Я чую, як дзвенить вже твій струмок,

То зараз я залишу школу,

Прощаюсь з вами усіма,

Та за рік мене чекайте знову.

Хлопчик 5. Пішла Зима, а опісля Стрітєння

Вона не довговічна,

Скільки Зимі не панувати,

А Весні все одно бувати.

Хлопчик 6. Потекли струмочки, розіллялися,

На цим балочках розігралися.

Грає веснонька на трембітоньку

І пробуджує кожну квітоньку.

Хлопчик 7. Грає веснонька на сопілочку

Прихорошує кожну гілочку.

Грає веснонька, у дзвіночки б'є,

Кожна пташечка вже гніздечко в'є.

Грає веснонька-розігралася,

Вся природонька розспівалася.

(хоровод «Подоляночка»)

Ведуча 1. А на закінчення свята запалимо стрітенську свічечку. Нехай вона захистить нас усіх, наші домівки, нашу школу, наш край, нашу рідну землю від біди.

(Звучать весняні мелодії)